

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.508 van 16 april 2002
in de zaak A. 66.173/X-8373.**

In zake : de n.v. REMO MILIEUBEHEER,
die woonplaats kiest bij
de Advocatenassociatie J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. REMO MILIEUBEHEER
op 30 oktober 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het
besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een
gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeente
Houthalen-Helchteren;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de beschikking van 23 september 1998 die de neerleg-
ging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien
de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 januari 2002 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 1 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 het erbij gevoegde ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk, bestaande uit een bestemmingsplan en een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift voor gronden gelegen in Houthalen-Helchteren zoals afgebakend op bijgaand plan, delen van kaartbladen 25/3 en 25/4, voorlopig wordt vastgesteld zoals aangegeven op de bijlagen 1 en 2, en wordt beslist dat de kaart die de bestaande fysische en juridische toestand aanduidt van de betrokken gebiedsdelen, zoals aangegeven op de bijlage 3, eveneens deel uitmaakt van voormeld gewestplan; dat dit voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan van 4 november 1994 tot 3 januari 1995 aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen; dat de streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening van de provincie Limburg op 10 april 1995 advies heeft uitgebracht, waarin zij onder meer stelt wat volgt :

"1. De Commissie treedt het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 waarbij het ontwerp-plan voorlopig werd vastgesteld, volledig bij.

2. De Commissie gaat akkoord om het voorstel van bijzonder voorschrift zoals gevoegd bij het ontwerp-plan te behouden indien de Vlaamse regering de mening is toegedaan dat dit op de voorgestelde wijze kan geformuleerd worden doch wenst op te merken dat de opgelegde termijn waarbinnen de opvulling van de groeve Frederix voltooid dient te zijn (tegen 01.09.1996) wellicht niet meer haalbaar is.";

dat bij het bestreden besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse regering het gewestplan Hasselt-Genk wordt vastgesteld, voor delen van de kaartbladen 25/3 en 25/4, bestaande uit een bestemmingsplan en een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift, zoals aangegeven in de bijlagen 1 en 2 van dit besluit, en wordt beslist dat het plan met de bestaande fysische en juridische toestanden, zijnde bijlage 3 van dit besluit, tot de niet-normatieve delen van voornoemd gewestplan behoort; dat de bijlage 2 een "Aanvullend stedenbouwkundig voorschrift gewestplan Hasselt-Genk" bevat, luidend als volgt :

"Artikel 19. Tijdelijk ontginningsgebied met nabestemming bosgebied.
Dit gebied wordt bestemd als bosgebied, nadat de aanwezige zandgroeve zal zijn opgevuld. Verdere ontginning is niet toegestaan. Deze opvulling moet voltooid zijn tegen 1 juni 1998.";

dat dit besluit bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 augustus 1995, samen met het advies van de streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening;

Overwegende dat verzoekende partij in een eerste middel aanvoert wat volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het motiveringsbeginsel,

Doordat, het bestreden besluit met de overweging 'gelet op de dringende noodzakelijkheid' niet voor advies werd voorgelegd aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State,

Terwijl, de besluiten die de bestemmingsvoorschriften vastleggen, reglementaire besluiten zijn en reglementaire besluiten, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omklede advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State moeten worden onderworpen, en dat dit onverminderd geldt voor besluiten waarbij een gewestplan geheel of gedeeltelijk wordt vastgesteld, wanneer daarin in afwijking van de algemene bestemmingsvoorschriften van het K.B. van 28 december 1972 houdende toepassing en inrichting van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bijzondere bestemmingsvoorschriften worden opgenomen, omdat de Afdeling Wetgeving enkel advies heeft uitgebracht over de bestemmingsvoorschriften van het K.B. van 28 december 1972,

Zodat, het bestreden besluit, door een nieuw bestemmingsvoorschrift in te voeren zonder het advies van de Afdeling Wetgeving in te winnen en niet uit te leggen om welke bijzondere redenen dit zo hoogdringend moest gebeuren dat niet op het voormeld advies kon worden gewacht, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt wat volgt :

"Verzoekende partij stelt ten onrechte dat het bestreden besluit niet voor advies aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State werd voorgelegd;

Overeenkomstig artikel 3 § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onderwerpen de ministers, buiten het geval van hoogdringendheid, de tekst van alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving;

In casu is er sprake van een dergelijke hoogdringendheid;

In het bestreden besluit wordt dienaangaande het volgende gesteld :

'Overwegende dat dit plan, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 22 november 1993, onverwijld vastgesteld moet worden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Bijgevolg is de omstandigheid dat de bestreden beslissing niet werd onderworpen aan het advies van de Raad van State geen schending van artikel 3 § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
Het middel is niet gegrond;"

Overwegende dat verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat verwerende partij niet betwist dat het bestreden besluit een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift vaststelt dat niet is opgenomen in het "inrichtingsbesluit van 28 december 1972", dat in zodanig geval het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State verplicht is, en dat het bestreden besluit overigens zelf uitdrukkelijk verwijst naar de wetsbepalingen die deze verplichting formuleren, dat het bestreden besluit verwijst naar een decreet van 22 december 1993 en niet naar het decreet van 22 november 1993, dat sinds 1 oktober 1980 het beroep op de hoogdringendheid met "bijzondere redenen" dient te worden omkleed, en dat een verwijzing naar het decreet van "22 november 1993", waarbij niet eens de titel wordt opgegeven van de ingeroepen bepalingen, zonder opgave van enige bijzondere reden, niet volstaat ter motivering van de beweerde dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat verzoekende partij in haar laatste memorie niets toevoegt aan hetgeen zij heeft uiteengezet in het verzoekschrift tot nietigverklaring en in de memorie van wederantwoord;

Overwegende dat verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat de bestemming "tijdelijk ontginningsgebied met nabestemming bosgebied" niet essentieel afwijkt van de in artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 vermelde bestemming "ontginningsgebied", dat de notie "tijdelijk" louter de beëindiging van de bestemming "ontginningsgebied" invoert en voorziet in de versnelde realisatie van de eindbestemming "bosgebied", zodat het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift slechts een nuancering of een uitvoeringsmodaliteit is die overeenstemt met hetgeen wordt bepaald in artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 omtrent "ontginningsgebieden", en dat de adviesverplichting enkel geldt voor zover het nieuwe voorschrift fundamenteel afwijkt van een voorschrift dat is opgenomen in genoemd koninklijk besluit, hetgeen in casu niet het geval is;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet werd ingewonnen;

Overwegende dat in zijn preambule, het bestreden besluit achtereenvolgens verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, het koninklijk besluit van 3 april 1979 houdende vaststelling van het gewestplan Hasselt-Genk, het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 januari 1965 houdende aanwijzing van een gewest (Hasselt-Genk) waarvoor een plan van aanleg moet worden opgemaakt, het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 houdende bepaling van de normatieve en niet-normatieve delen van het definitief vastgestelde gewestplan en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeente Houthalen-Helchteren; dat het vervolgens de formaliteiten vermeldt van het openbaar onderzoek en de raadplegingen; dat het voorts verwijst naar het advies dat de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Limburg op 10 april 1995 heeft uitgebracht en de redenen aangeeft waarom de bestemmingswijziging wordt doorgevoerd en er een aanpassing is van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift; dat het ten slotte vermeldt wat volgt :

"Overwegende dat dit plan, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 22 december 1993, onverwijld vastgesteld moet worden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid";

Overwegende dat het bestreden besluit een "aanvullend stedenbouwkundig voorschrift" vaststelt, met name "Tijdelijk ontginningsgebied met nabestemming bosgebied" dat niet voorkomt in voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972;

Overwegende dat het aangehaalde aanvullend stedenbouwkundig voorschrift, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verordenende kracht bezit; dat het besluit van de Vlaamse regering, dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen; dat de

opwerping van de verwerende partij dat te dezen het advies van de afdeling wetgeving niet moest worden gevraagd omdat het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift slechts een nuancering of een uitvoeringsmodaliteit is die overeenstemt met hetgeen wordt bepaald in artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 omtrent "ontginningsgebieden", elke grond mist;

Overwegende dat het bestreden besluit de dringende noodzakelijkheid waarop het zich beroept staft met de overweging "dat dit plan, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 22 december 1993, onverwijld vastgesteld moet worden"; dat deze redengeving niets anders inhoudt dan een loutere verwijzing naar de toepasselijke wetgeving; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeente Houthalen-Helchteren.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien april 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

D. VERBIEST.